

La imatge personal i el vigor Psíquic

En la incessant necessitat d'obtenir la força i l'energia tan preuà per a l'ésser humà, front de les pròpies limitacions que aquest ha buscat la sort per camins on els artificis de joies, induments, pentinats i rodejats d'ambients agradables poden donar-li una moral de superació.

Amb aquest afany de trobar la font de l'eterna joventut, l'ésser humà ha rebuscat llocs on l'aigua sembla més saludable, l'aire és més natural. La natura amb aquella puresa de la flora, el paisatge i la llum del sol, per tenir la sensació de vitalitat i energia.

Segons el lloc, veiem que el clima influeix i caracteritza a les persones d'una forma determinada.

La gent busca cada vegada més estar pletòrica i amb plenitud, però pactant amb la natura, alhora, també necessita de la imatge. En aquesta intenció d'equilibri entre l'home i la natura també necessita al fer-se sociable, trobar la sintonia entre la seva pròpia imatge i l'ambient. En la necessitat d'estar més saludable i vital, la societat parla de la segona, la tercera i les que facin falta...

La Psicoestètica procura potenciar la imatge i la motivació personal per potenciar la moral, des de les formes d'un pentinat interpretant el fons. Si aquesta imatge li és vivencial, li proporcionarà uns estats d'ànim d'equilibri i harmonia. Aquest equilibri de fons i de forma d'aquesta imatge vivencial li dóna força suggestiva i potencia el vigor psíquic que després veurem...

Buscant aquest vigor psíquic moltes vegades s'exageren tant els detalls que poden quedar ficticis. Els detalls intencionats que estan ben coordinats en l'actitud i l'actuació que li enriqueixen el vigor psíquic.

En el llibre d'«*Obra Escrita*» de Carles M. Espinalt, en el capítol: **Mantenir la figura** diu: *“la Psicoestètica vol mantenir i donar la figura humana aquella gràcia mai no ben definida del tot i que, segons el dir de Plató, el mateix Sòcrates veia com a mòbil que infon la bellesa a persones i coses. En el cas més pobre de resultats, és una lluita contra les mòmies. I és tanta la gent que, inconscientment sent aquest desig de la Psicoestètica que, entre els drets de l'home, caldrà afegir-hi, ben aviat, la petició de principi següent: fer-se vell com més tard es pugui i amb el pas que a cada un li doni la gana”. I es trobarà tan natural, el dret, com tenir vacances pagades”.*

Aquest vigor i aquesta energia psíquica s'ha buscat des de sempre per mantenir una salut perfecta física i psíquica. Ho veiem en la constància als gimnasos, les dietes, els exercicis terapèutics... Actualment en l'ús de la cirurgia estètica, i també en perdre's alguna pastilla per veure si dóna la màgia en remuntar-se momentàniament i complementar les carències. Quan es té una falta de caràcter es tendeix a buscar un defecte del cos per justificar-se. Aquí la Psicoestètica ens presenta l'equilibri de fons i de forma en la configuració de la imatge personal.

En el títol del gràfic 323 que diu **“Estudi Psicoestètic de com ens influeix el propi vigor psíquic”**. S'interpreta de al manera següent:

Un 50 % d'intensitats de to.

Quan s'expandeix la veu s'amplifica el vigor psíquic. En els matisos del to, a l'entrenar la veu es poden compensar la por, els dubtes, els presagis i fa agafar consciència de l'estat anímic. Una veu vibrant dóna força al caràcter i personalitat segura. Quan es diu “portar la veu cantant”, es refereix al domini de la situació i la transcendència que li dóna el missatge. En Psicoestètica estudiem la importància d'agafar el “to mental” que potencia la transcendència directiva. Al mateix que una capacitat d'expressió i una àmplia dialèctica ens àmplia els matisos i el propi vigor.

Un 20 % d'intensitats de vidència.

Aquella persona té idealitat sol parlar de coses de futur, té idees i té una visió avançada. Les persones que saben veure les coses, que van més enllà i tenen inquietuds els estimula el vigor.

Un 20 % d'intensitats de posats.

Muñoz Espinalt remarca des de la Psicoestètica que el destí d'una persona es veu reflectit en la intencionalitat del gest, perquè veiem el gest optimista, el gest decidit i el gest directiu que augmenta en un 20 % de vigor psíquic. I al revés, el perd si va desmanegat, en gest de dimitit o incoherent amb el conjunt dels canals d'expressió, mirada, parla i vestit.

Un 10% d'intensitat de vestit.

Si la primera necessitat havia segut parapetar-se en el vestit, aquest, és imprescindible per donar intencionalitat a la imatge i manifestar la personalitat. Quan es vol ser modern, elegant i actual el vestit donarà intenció i remarcarà el conjunt de to, de vidència i de posats.

El vigor psíquic ens mostra el propi estat anímic, però necessitem de la imatge per reforçar-lo. Quan a vegades falla el caràcter i l'estat anímic es pot compensar potenciant aquests quatre factors que he anat explicant sobre el to de veu que posem, amb quina il·lusió veiem les coses, amb quin dinamisme gesticulem i amb quina intenció ens vestim

Amb tot fem de nou referència al professor Carles M. Espinalt quan ens diu: *“cuideu el vostre ànim psíquic, és el millor tresor”*.

Vicent Davó

Perruquer psicoesteta.